

" মৰমৰ সন্তানসকল – পিতাৰ হৈ পিতাৰ নাম উচ্ছল কৰা , সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ হ ' লেহে নাম উচ্ছল হ ' ব , তোমালোক সম্পূৰ্ণ মিঠাও হ ' ব লাগিব "

প্ৰশ্ন: সংগমযুগত তোমালোক সন্তানসকলৰ কি এটা চিন্তা থাকে যিটো সত্য যুগত নাথাকিব ?

উত্তৰ: সংগমযুগত তোমালোকৰ পাৰন হোৱাৰ চিন্তা থাকে, পিতাই অন্য সকলো চিন্তাৰ পৰা তোমালোকক মুক্ত কৰি দিলে। তোমালোকে পুৰুষাৰ্থ কৰিছা যাতে এই পুৰণি শৰীৰ আনন্দৰে এৰিব পাৰা। তোমালোকে জানা আমি পুৰণি বস্ত্ৰ এৰি নতুন বস্ত্ৰ ল'ম। প্ৰত্যেক সন্তানে নিজ অন্তৰক সুধিব লাগে যে আমাৰ কিমান আনন্দ থাকে, আমি পিতাক কিমান স্মৰণ কৰোঁ।

ওঁম শান্তি। কল্পৰ পিছত পুণৰায় লগ পোৱা মিঠা-মিঠা সন্তানসকলক পিতাই বুজায়। পঢ়াযো, বুজাযো। ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ আদি, মধ্য, অন্তৰ ৰহস্য পঢ়ায় আৰু বুজায় সৰ্বগুণসম্পন্ন হোৱা, দেৱী-গুণ ধাৰণ কৰা। স্মৰণ কৰি-কৰি তোমালোক সতোপ্ৰধান হৈ যাবা। তোমালোকে জানা এই সময়ত এই সৃষ্টি তমোপ্ৰধান, সতোপ্ৰধান সৃষ্টি আছিল যি এতিয়া 5 হাজাৰ বছৰৰ পিছত তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছে। এয়া হৈছে পুৰণি দুনিয়া। সকলোৰে বাবে কোৱা হ'ব, নহয় জানো। এওঁ নতুন দুনিয়াত আছিল নে শান্তিধামত আছিল। পিতাই আত্মাসকলকে বহি বুজায় - হে আত্মিক সন্তানসকল, তোমালোক সতোপ্ৰধান নিশ্চয় হ'ব লাগিব। পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ নিশ্চয় ল'ব লাগিব। মোক নিজৰ পিতাক নিশ্চয় স্মৰণ কৰিব লাগে। লৌকিক সন্তানেও স্মৰণ কৰে। যিমনেই ডাঙৰ হৈ যায় হৃদৰ (সীমিত) উত্তৰাধিকাৰৰ যোগ্য হৈ পৰে। তোমালোক হৈছা বেহদৰ পিতাৰ সন্তান। পিতাৰ পৰা বেহদৰ (অসীমিত) উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে। এতিয়া ভক্তি আদি কৰাৰ কোনো দৰকাৰ নাই। এয়াতো সন্তানসকলে বুজি পাইছে - এয়া হৈছে যুনিভাৰচিটি (বিশ্ব বিদ্যালয়)। সকলো মনুষ্যই পঢ়িব লাগে। বেহদৰ বুদ্ধি ধাৰণ কৰিব লাগে। এতিয়া এই পুৰণি দুনিয়া পৰিৱৰ্তন হ'ব। যি এতিয়া তমোপ্ৰধান, সেয়া সতোপ্ৰধান হ'বগৈ। সন্তানসকলে জানে এই সময়ত আমি বেহদৰ পিতাৰ পৰা বেহদৰ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছো। এতিয়া আমি এজন আত্মিক পিতাৰ মততহে চলিব লাগে। এই আত্মিক স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰ দ্বাৰাহে তোমালোক আত্মাসকল সতোপ্ৰধান হৈ পৰা তাৰ পাছত সতোপ্ৰধান দুনিয়ালৈ যাব লাগিব। তোমালোকে বুজি পোৱা যে আমি ব্ৰাহ্মণ হওঁ। আমি পিতাৰ হৈছো। পাঠ পঢ়ি আছো আৰু পঠনকেই জ্ঞান বুলি কোৱা হয়। ভক্তি পৃথক। তোমালোক ব্ৰাহ্মণসকলক পিতাই জ্ঞান শুনায় আৰু অন্য কোনেও এই জ্ঞানৰ বিষয়ে নাজানে। তেওঁলোকে এয়া নাজানে যে জ্ঞানসাগৰ পিতা যি টিচাৰো (শিক্ষকো) হয়, তেওঁ কেনেকৈ পঢ়ায়। বাবাই টপিক্স (মূল বিষয়) অনেক বুজাই থাকে। নাস্তাৰ ওৱান (প্ৰথম) কথা হৈছে পিতাৰ হৈ পিতাৰ নাম উচ্ছল কৰা। সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ হোৱা। সম্পূৰ্ণ মিঠাও হ'ব লাগিব। এয়া হৈছেই ঈশ্বৰীয় বিদ্যা। ভগৱানে বহি পঢ়ায়। উচ্চতকৈও উচ্চ পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। হওঁতে চেকেণ্ডৰ কথা। নিজকে আত্মা বুলি উপলব্ধি কৰা। তোমালোকে জানা আমি আত্মাসকল শান্তিধামত নিবাস কৰোঁ পুনৰ ইয়ালৈ আহোঁ পাৰ্ট বজাবলৈ (ভূমিকা পালন কৰিবলৈ)। পূৰ্ণজন্মত আহিয়ে থাকো। ক্ৰমানুসৰি 84 জন্মৰ পাৰ্ট এতিয়া আমি পূৰা কৰিছো। এই পঢ়াকো বুজিব লাগিব, পাৰ্টো বুজিব লাগিব। ড্ৰামাৰ (নাটকৰ) ৰহস্যও বুদ্ধিত আছে। (তোমালোকে) জানা এয়া আমাৰ অন্তিম জন্ম, ইয়াতে পিতাক পাইছো। যেতিয়া 84 জন্ম পূৰা কৰিছো, তেন্তে পুৰণি দুনিয়াও পৰিৱৰ্তন হ'ব। তোমালোকে এই বেহদৰ ড্ৰামাক, 84 জন্মক, আৰু এই পঢ়াৰ বিষয়ে জানা। 84 জন্ম লৈ-লৈ এতিয়া অন্তিমত আহি উপস্থিত হৈছাহি। এতিয়া পঢ়ি আছা পুনৰ নতুন দুনিয়ালৈ যাবা। নতুন নতুন আহি থাকে। কিবা নহয় কিবা নিশ্চয় হৈ গৈ থাকে। কোনোবাইতো এই পঢ়াত লাগি যায়। বুদ্ধিত থাকে আমি সতোপ্ৰধান, পবিত্ৰ হৈ আছো। আমি পবিত্ৰ হৈ হৈ উল্লসিত কৰি থাকিম।

বাবাই বুজাইছে তোমালোকে যিমনেই স্মৰণ কৰিবা তোমালোক আত্মাসকল সিমানেই পবিত্ৰ হৈ যাবা। সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত গোটেই ড্ৰামাৰ জ্ঞান আছে। এয়াও জানা যে এই দুনিয়াৰ সকলো এৰি থৈ তোমালোক আহিছা। যি এই দুচকুৰে দেখা যায়, সেয়া চাবলগীয়া নহয়। এয়া সকলো শেষ হৈ যাব। এতিয়া তোমালোকৰ অন্তিম জন্ম আৰু কোনেও এই বেহদৰ ড্ৰামাৰ বিষয়ে নাজানে। এতিয়া তোমালোকে গোটেই চক্ৰক জানা, পিতা এতিয়া আহিছে তোমালোকক তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান কৰি তুলিবলৈ। যেনেকৈ সেই পৰীক্ষা 12 মাহৰ পিছত হয়। তোমালোকৰ স্মৃতিৰ যাত্ৰা এতিয়াও শেষ হোৱা নাই। বহুত কিছু স্মৃতিত থাকে, পিছত পৰিপক্ক হৈ গ'লে একোৱে স্মৃতিলৈ নাহিব। আত্মা একদম অশৰীৰী হৈ আহিল, অশৰীৰী হৈয়ে যাব লাগিব। তোমালোকে সমগ্ৰ সৃষ্টিৰ মনুষ্যৰ পাৰ্টৰ বিষয়ে জানা। মনুষ্য বহুত বুদ্ধি হৈ গৈ থাকে।

কোটি-কোটি হৈ গৈছে। সত্যযুগততো আমি অতি কম সংখ্যক আছিলো। পুনৰ্জন্ম লৈ লৈ আৰু অন্য ধৰ্মৰ মঠ-পন্থ, ঠাল-ঠেঙুলি বাঢ়ি-বাঢ়ি বৃক্ষ বহুত ডাঙৰ হৈ গ'ল। আদি-সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম প্ৰায়ঃ লোপ হৈ গৈছে। আমিহেই দেৱী-দেৱতা ধৰ্মত আছিলো, সত্যোপ্ৰধান আছিলো। এতিয়া সেই ধৰ্মই তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছে, এতিয়া আকৌ সত্যোপ্ৰধান হ'ব লাগে আৰু হোৱাৰ বাবেই আমি পঢ়ি আছো। যিমানহে পঢ়িম, পঢ়ুৱাম, সিমানহে বহুতৰে কল্যাণ হ'ব। বহুত মৰমেৰে বুজাব লাগে। এৰোপ্লেণৰ পৰা পত্ৰিকা পেলাব লাগে। তাতো এয়াই বুজাব লাগে যে তোমালোকে জন্ম-জন্মান্তৰে ভক্তি কৰি আহিছা। গীতা পঢ়াটোও ভক্তিয়ে হয়। এনেকুৱা নহয় যে গীতা পঢ়ি কোনোবা মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হ'বগৈ। ড্ৰামানুসাৰে যেতিয়া পিতা আহে তেতিয়াই আহি সত্যোপ্ৰধান হোৱাৰ উপায় দিয়ে। পুনৰ সত্যোপ্ৰধান পদবী পোৱা যায়।

তোমালোকে জানা এই পঢ়াৰ দ্বাৰা আমি এয়া (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ) হ'বলৈ গৈ আছো। এয়া হৈছে ঈশ্বৰীয় পাঠশালা। ভগৱানে পঢ়ুৱাই তোমালোকক নৰৰ পৰা নাৰায়ণ কৰি তোলে। আমি যেতিয়া সত্যোপ্ৰধান আছিলো তেতিয়া স্বৰ্গ আছিল। যেতিয়া তমোপ্ৰধান হ'লো নৰক হৈ গল। পুনৰাই চক্ৰ পুনৰাবৃত্তি হ'ব। পিতাইহে আহি মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা, বিশ্বৰ মালিক কৰি তোলাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰায়। পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে আৰু দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰিব লাগে। হাই-কাজিয়া কৰিব নালাগে। দেৱতাই কেতিয়াও হাই-কাজিয়া নকৰে। তোমালোকে সেয়াই হ'ব লাগে। তোমালোকেই এনেকুৱা সৰ্বগুণসম্পন্ন আছিলো, পুনৰ শ্ৰীমত অনুসৰি হ'ব লাগে। নিজকে সুধিব লাগে আমি কিমান আনন্দিত হৈ থাকো? নিশ্চয় কিমানলৈকে আছে? এয়াতো গোটেই দিন স্মৃতিত থাকিব লাগে। কিন্তু মায়া এনেকুৱা যে পাহৰাই দিয়ে। তোমালোকে জানা যে আমি পিতাৰ সৈতে বিশ্বৰ সেৱাধাৰী হওঁ। আগতে তোমালোকে হৃদৰ (লৌকিক) পঢ়া পঢ়িছিলো, এতিয়া হৈছে বেহদৰ পঢ়া, বেহদৰ পিতাৰ দ্বাৰা পঢ়া। এয়া হৈছে পুৰণা শৰীৰ যিটো সময়ত এৰি লাগিব, সময় নহওঁতে এৰিব নোৱাৰি। আমি আনন্দৰে এই শৰীৰ এৰিম। আমি এই ছিঃ ছিঃ শৰীৰ এৰি, পুৰণি দুনিয়াকো এৰি আনন্দৰে গুছি যাওঁ। কোনো গুৰুত্বপূৰ্ণ দিন হ'লে আনন্দৰে নতুন কাপোৰ নিপিন্ধা জানো। ইয়াত তোমালোকে জানা আমি নতুন দুনিয়াত নতুন শৰীৰ পাম। আমাৰ এটাই চিন্তা পাৱন হোৱাৰ আন সকলো চিন্তাৰ পৰা আমি মুক্ত হৈ যাওঁ। এয়া সকলো শেষ হৈ যাব, কিহৰ চিন্তা কৰিব লাগে। আধাকল্প আমি ভক্তিমাৰ্গত চিন্তাত থাকিলো। পুনৰ আধাকল্প কোনো চিন্তা নাথাকিব। বাকী অলপ সময় আছে। পাৱন হোৱাৰ অলপ চিন্তা আছে। পিছলৈ একোৱে চিন্তা নাথাকিবগৈ। এয়া হৈছে সুখ-দুখৰ খেল। সত্যযুগত সুখ, কলিযুগত দুখ। বাবাই বুজাইছে তোমালোকে সুধিব পাৰা যে সত্যযুগ সুখধামৰ নিবাসী নে কলিযুগ দুখধামৰ? এয়া তোমালোকে নতুন কথা শুনোৱা। (তেওঁলোকে) নিশ্চয় ক'ব - দুখধামৰ নিবাসী। বহুত মৰমেৰে সোধা হয় যাতে মনুষ্যই নিজে বুজি পায় যে আমি ক'ৰ নিবাসী হওঁ। ক'ব এওঁলোকৰ প্ৰশ্ন সোধাৰ যুক্তি বহুত ভাল। যিমনে ডাঙৰ মানুহ নহওক, ধনবান নহওক, কিন্তু নৰকবাসীয়ে নহয় জানো। স্বৰ্গতো নতুন দুনিয়াক কোৱা হয়। এতিয়া হৈছে কলিযুগ পুৰণি দুনিয়া। এই প্ৰশ্নবোৰ বহুত ভাল। ছিৰিতো ক্ৰীয়াৰ (স্পষ্টকৈ) আছে। তোমালোক সুখধামত আছা নে দুখধামত? এয়া হেল (নৰক) নে হেভিন (স্বৰ্গ)? ডেইটি (দেৱতা) হোৱা নে ডেভিল (চয়তান)? এয়া সুধিব লাগে। নিশ্চয় সত্যযুগক ডেইটি ৱৰ্ল্ড (দুনিয়া) বুলি ক'ব। কলিযুগক নৰক, ডেভিল ৱৰ্ল্ড বুলি ক'ব। তেন্তে সুধিব লাগে সত্যযুগ স্বৰ্গ ডেইটি ৱৰ্ল্ডৰ নিবাসী হোৱা নে কলিযুগ ডেভিল ৱৰ্ল্ডৰ নিবাসী হোৱা? যিমনেই ধনৱান নোহোৱা, কিন্তু ক'ৰ নিবাসী হোৱা? এতিয়া তোমালোকে জ্ঞান পাইছা। আগতে এই কথাবোৰৰ বিষয়ে চিন্তাও কৰা নাছিলো। এতিয়া তোমালোকে বুজি পাইছা যে আমি সংগমত আছো। যিসকল কলিযুগত আছে তেওঁলোক পতিত নৰকবাসী, পুনৰ পাৱন হ'ব লাগিব। সেইবাবেটো আহ্বান কৰে - হে পতিত পাৱন আঁহা, আহি আমাক পাৱন কৰি তোলা। এয়াও বুজাব লাগে। তোমালোকৰ ওচৰলৈ কিমান ঢেৰ মনুষ্য আহে কিন্তু কোটিৰ মাজত কোনোবা এজনহে ওলায়। মই যি হওঁ, যেনেকুৱা হওঁ, যি শিকাওঁ - সেই অনুসৰি কোনোবা বিৰলাহে চলে। প্ৰভাত ফেৰীতো এয়াই দেখুওৱা যে আমি এই পঢ়াৰ দ্বাৰা স্বৰ্গবাসী হৈ আছো। সত্যযুগ-ত্ৰেতা-দ্ৱাপৰ-কলিযুগ.... এই চক্ৰ ঘূৰি নাথাকে জানো। তোমালোকৰ বুদ্ধিত গোটেই চক্ৰৰ জ্ঞান আছে। পুনৰ তোমালোক সুখধাম-শান্তিধামৰ মালিক হোৱাগৈ। সুখধামত দুখৰ নামেই নাই। যদি পুৰা নপঢ়া পদো কম পাবা। এয়াতো কমন (সাধাৰণ) কথা সেই বাবে বেহদৰ পঢ়া পঢ়ি বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ লোৱা। কেৱল নিজকে আত্মা বুলি ভাবি বেহদৰ পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। বাবা বহুত মিঠা। তেওঁৰ ডাইৰেক্চন (নিৰ্দেশনা) হৈছে যে দেহসহিত দেহৰ সকলো সম্বন্ধ শেষ কৰি দিয়া। আত্মাতো হৈছে অবিনাশী। এতিয়াই শৰীৰ ল'লে, এতিয়াই এৰিলে। সময় লাগে জানো। এই সময়ততো প্ৰতিনিয়ত সকলো তমোপ্ৰধান হৈ গৈ থাকে। যেতিয়া আমি সত্যোপ্ৰধান আছিলো তেতিয়া আমাৰ আয়ুস বেছি আছিল আৰু অতি কম সংখ্যক আছিলো। অন্য কোনো ধৰ্ম নাছিল। তোমালোকৰ আয়ুস এতিয়াৰ পুৰুষাৰ্থৰ দ্বাৰাই বাঢ়িব। যিমনেই স্মৰণ কৰিবা সিমনেই তোমালোকৰ আয়ুস বাঢ়িব। যেতিয়া তোমালোক সত্যোপ্ৰধান আছিলো তোমালোকৰ আয়ুস বহু দীঘলীয়া আছিল। পিছত যিমনেই অধঃপতিত হ'লা আয়ুস কম হৈ গ'ল। যেতিয়া ৰজোত আহিলা আয়ুস কমিল, তমোত অহাৰ লগে-লগে আৰু কমিল। যেনেকৈ 'নাৰ'ৰ (waterwheel) উদাহৰণ আছে পাত্ৰ ভৰোৱা হয়, পুনৰ খালী হৈ যায় (নাৰ - চকাৰে কুঁৱাৰ পৰা পানী তোলাৰ এক

যতন)। এয়াও বেহদৰ 'নাৰ'। তোমালোকে এতিয়া ভৰাই আছে। ভৰাওঁতে ভৰাওঁতে ভৰপূৰ হৈ যাবা, পুনৰ লাহে লাহে খালি হৈ যাব। ইয়াৰ তুলনা বেটাৰীৰ লগতো কৰা হয়। এতিয়া আমি সতোপ্ৰধান হৈ যাওঁ, আকৌ ৪৪ জন্ম লওঁ। আধাকল্পৰ পাছত ৰাৱণ ৰাজ্য আৰম্ভ হয়। ৰাৱণ ৰাজ্যত সকলোকে নৰকবাসী বুলি কোৱা হ'ব। পিছলৈ যিসকল আহিব তেওঁলোক নৰকলৈহে আহিব। প্ৰথমতে তোমালোক স্বৰ্গলৈ যোৱা। এই পিতাৰ পৰা ভক্তিৰ ফল পোৱা যায়। বুজা যায় যে এওঁ বহুত ভক্তি কৰিছিল সেইবাবে স্তানো লাভ প্ৰাপ্ত কৰে। এই সকলো ৰহস্য তোমালোকক পিতাই বুজাইছে। তোমালোকে আকৌ আনকো বুজাব লাগে। মনুষ্যই অনেক প্ৰকাৰৰ পাপেই পাপ কৰিলে। এতিয়া পিতা আহিছে, তোমালোকক স্তান দি আছে। পিতা যেতিয়া আহে তেতিয়াহে আহি পঢ়ায়। ইমান সময়তো গম পোৱাই নাছিল। পাপাত্মা হৈ গৈয়েই থাকিল। পূণ্য আত্মা কেনেকৈ হয়, পুনৰ পাপ আত্মা কেনেকৈ হয়; কোনসকল সত্যযুগৰ নিবাসী হয়, কোনসকল কলিযুগৰ নিবাসী হয় - একোৱে নাজানিছিল। এতিয়া পিতাই বুজাইছে। পিতাক শমা (শিখা) বুলিও কোৱা হয়। তেওঁৰ লাইটো (পোহৰো) আছে মাইটো (শক্তিও) আছে। লাইটলৈ আহিলে অৰ্থাৎ জাগ্ৰত হ'লে মাইটো আহি যায়। তোমালোকৰ লাইফো (জীৱনো) দীঘলীয়া হৈ যায়। তোমালোকক তাত (স্বৰ্গত) কাল খাব নোৱাৰে। আনন্দেৰে এটা শৰীৰ এৰি আন এটা লোৱা। দুখৰ কোনো কথা নাই। যেন এক প্ৰকাৰৰ খেল হৈ পৰে। (সাপৰ উদাহৰণ) তোমালোকে সত্যযুগৰ পৰা কলিযুগলৈকে ভূমিকা পালন কৰিলা। এইটো বুদ্ধিত দৃঢ় হৈ গৈছে।

বাবা তোমালোকৰ পিতাও, টিচাৰো, সদগুৰুও। এয়া কেৱল সন্তানসকলেহে পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি জানে। পুনৰ্জন্মকো তোমালোকে বুজি পাইছা যে তোমালোকে কিমান জন্ম লোৱা। ব্ৰাহ্মণ ধৰ্মত তোমালোকে কিমান জন্ম লোৱা? (এক জন্ম) কোনোৱে দুই-তিনি জন্মও লয়। ধৰি লোৱা কোনোবাই শৰীৰ এৰিছে, তেওঁ সেই ব্ৰাহ্মণৰ সংস্কাৰ লৈ যায়। গতিকে ব্ৰাহ্মণৰ সংস্কাৰ হোৱাৰ বাবে আকৌ প্ৰকৃত ব্ৰাহ্মণ কুলত আহি যাব। ব্ৰাহ্মণ কুলৰ আত্মাতো বৃদ্ধি পাই থাকিব। ব্ৰাহ্মণ কুলৰ সংস্কাৰ লগত লৈ যায় নহয় জানো। কিছু হিচাপ-নিকাচ থাকিলে দুই-তিনি জন্মও ল'ব পাৰে। এটা শৰীৰ এৰি আন শৰীৰ ল'ব। আত্মা ব্ৰাহ্মণ কুলৰ পৰা দৈৱী কুললৈ যাব। শৰীৰৰতো কথা নাই। এতিয়া তোমালোক পিতাৰ হৈছা, তোমালোক ঈশ্বৰীয় সন্তান হোৱা আকৌ প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰো সন্তান হোৱা। তোমালোকৰ আৰু দ্বিতীয় কোনো সম্বন্ধ নাই। বেহদৰ পিতাৰ হোৱাটো জানো সাধাৰণ কথা! তোমালোক সুখধামৰ মালিক হৈ যোৱা। কেৱল জ্যেষ্ঠ পিতাকো যদি চিনি পোৱা তেন্তে তোমালোকৰ বৈতৰণী পাৰ হৈ যাব। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

* ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-**

(১) নিজকে সোধা যে - ১) আমাৰ আনন্দ কিমানলৈ থাকে? ২) সৰ্বগুণসম্পন্ন আছিলো, এতিয়া শ্ৰীমত অনুসৰি পুনৰ হ'ব লাগিব, এইটো নিশ্চয় কিমানলৈ আছে? ৩) আমি সতোপ্ৰধান কিমানলৈ হৈছো? দিনে-ৰাতিয়ে সতোপ্ৰধান (পাৱন) হোৱাৰ চিন্তা আছেনে?

(২) বেহদৰ পিতাৰ সৈতে বিশ্বৰ সেৱা কৰিব লাগে। বেহদৰ পঢ়া পঢ়িব লাগে আৰু পঢ়াব লাগে। দেহ-সহিত যি বন্ধন আছে সেয়া পিতাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা শেষ কৰিব লাগে।

বৰদান: সেৱাত মান - শৌৰ্য ৰ কেঁচা ফল ত্যাগ কৰি সদা য় প্ৰসন্নচিত্ত হৈ থাকোঁতা অভিমান মুক্ত হোৱা
ৰয়েল (অভিজাত) ৰূপৰ ইচ্ছাৰ স্বৰূপ হৈছে নাম, মান আৰু শৌৰ্য। যি নামৰ বাবে সেৱা কৰে, তেওঁৰ মান অল্পকালৰ বাবে হৈ যায় কিন্তু উচ্চ পদবীৰ ক্ষেত্ৰত নাম পিছলৈ যায় কাৰণ কেঁচা ফল খালে। অনেক সন্তানে ভাবে যে সেৱাৰ ৰিজাল্টত (ফলাফলত) মই মান পোৱা উচিত। কিন্তু এয়া মান নহয়, অভিমানহে। য'ত অভিমান আছে তাত প্ৰসন্নতা থাকিব নোৱাৰে, সেইবাবে অভিমান মুক্ত হৈ সদায় প্ৰসন্নতাৰ অনুভৱ কৰা।

স্নোগান: পৰমাত্ম প্ৰেমৰ সুখদায়ী দোলনাত দুলি থা কা তেতিয়া দুখৰ লহৰ আহিব নোৱাৰে।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান হ' বলৈ বিশেষ পুৰুষাৰ্থ

নাস্ত্ৰাৰ ওৱান (প্ৰথম নম্বৰৰ) ব্ৰহ্মাৰ আত্মাৰ লগত তোমালোক সকলোৱে ফৰিষ্টা (দেৱদূত) হৈ অব্যক্ত বতনলৈ গৈ পুনৰ পৰমধামলৈ যাব লাগিব, সেয়েহে মনৰ একাগ্ৰতাৰ ওপৰত বিশেষ এটেনশ্যন (মনোযোগ) দিয়া, অৰ্দাৰৰ দ্বাৰা (আদেশ অনুসৰি) মনক পৰিচালনা কৰা। প্ৰতিটো কথাতে, বৃত্তিত, দৃষ্টিত, কৰ্মত উপৰাম স্থিতিৰ অনুভৱ হওঁক। ফৰিষ্টা স্থিতিৰ অনুভূতি নিজেও কৰা আৰু আনকো কৰোৱা।